

Budget, saaledes som det er rimeligt paa andre Budgetter, paa de gamle Budgetter, dvæler ved hver enkelt Post særskilt. Man maa jo nemlig huske paa, at der efter hele dette Budgets Natur her vil være en Masse Enkeltheder, Medsættelser paa enkelte Poster, hvor jeg tror, at det slet ikke vil give Tingets Medlemmer noget Udbytte, hvis man i det enkelte gav sig til at opgøre de mange Tal, der have været bestemmende for Udvalget til at tage Stilling i saadanne Sager. Jeg skal blot i Almindelighed antyde, hvorledes man i det hele er kommen netop til de Summer, som her ere foreslaaede. Vi have haft liggende for os de to sidste administrative Budgetter og det sidste detaillerede Driftsregnskab. Vort Princip har da i Almindelighed været dette, at hvor vi ikke enten i Motiverne til Forslagene eller gennem de Udtalelser, vi have faaet fra den højtærede Indenrigsminister ved Konferencer eller gennem skriftlige Meddelelser fra ham, have faaet fuldtgørende Grunde for, at en Forhøjelse var nødvendig, eller hvor ikke denne Forhøjelses Nødvendighed fremgaar af de os meddelte Oplysninger om Forøgelse af de korte Lokomotivmil, Vognmil osv., have vi i det hele taget reduceret Budgettet til, hvad det sidste Regnskab angiver, sammenlignet med det sidste Budget, saaledes at vi have taget noget Hensyn til det, som jo undertiden forekommer, at Budgettet for 1892—93 kan vise et mindre Beløb end Regnskabet for 1891—92, endskønt selvfølgelig Tendensen inden for Statsbanebudgettets Udgiftsside altid er til at gaa op. Det kan jo altsaa ligge deri, at der ganske vist regnskabsmæssig er medgaaet større Beløb, end der er budgetteret for næste Aar, men at man alligevel paa Grund af de Erfaringer, man har indvunden, og paa Grund af det Overblik over Forholdene, man har faaet, har antaget, at det herøede paa ekseptionelle Forhold. Saadanne ekseptionelle Forhold kunne ligge i mange Ting f. Eks. i en vaad Sommer, som medfører betydeligere Udgifter til Vedligeholdelse af Materiellet, i Sygelighed hos Personalet, f. Eks. en Influenzøpidemi o. s. v. — der kan være saadanne Ting, som gøre, at skønt Posten regnskabsmæssig har udgjort saa og saa meget, er man alligevel berettiget til at gaa under den ved Budgettet for næste Aar. Det har Administrationen selv gjort, dengang den gjorde det administrativt, og det have vi ogsaa tilladt os paa ganske enkelte Punkter, men Hovedprincippet har, som jeg sagde, været, at man holdt sig til det sidste Regnskab, for saa vidt der ikke

forelaa Ting, der nødvendiggjorde, at man gik bort fra det. Det første Punkt her er Forslaget under Nr. 4, Bestillingstillægget til Chefen for Sekretariatkontoret. Her er, 480 Kr. til Chefen for Sekretariatkontoret, der ere opførte som Bestillingstillæg af os foreslaaet endret til personligt Tillæg. Det er motiveret saaledes i Anmærkningerne, at han faar disse 480 Kr. „for at varetage Kontrollen med Anstæffelser og Vedligeholdelse af Inventariet, Bøger og Tidskrifter m. v. i Statsbanedriftens forskellige Kontor“. Vi have ment, at en saadan Virksomhed var noget, der ganske naturligt hørte ind under hans Virksomhed som Chef for Sekretariatkontoret, og at der ikke er Grund til at beregne et ekstra Tillæg. Ganske vist maa han have de 480 Kr., der er nemlig i Lovet om Statsbanedriftens Ordning en Bestemmelse om, at naar en Embedsmand har haft et Bestillingstillæg skal det i alt Fald bevares som personligt Tillæg, men det kan jo saa Betydning, naar denne Plads bliver ledig og skal besættes paany. Vi holde altsaa paa, at det kun skal betragtes som personligt Tillæg, men ikke som Bestillingstillæg. Det næste Punkt er Nr. 5, hvor Udvalget foreslaar at nedsætte Bestillingstillægget til 4 Fuldmægtige med 1,200 Kr., det vil sige, vi foreslaa at nægte Bestillingstillægget a 300 Kr. til hver af de 4 Fuldmægtige. Her kommer jeg til et Punkt af mere principiel Betydning. Det har forekommet os urigtigt at gaa ind paa ny Bestillingstillæg her i det allerførste Aar, da den Lønningsslov, der blev givet i Fjor, skal til at virke. Ganske vist forudsættes det — det ved jeg meget vel — i denne Lønningsslov, at Bestillingstillæg gives paa Finansloven. Der er da ogsaa nogle Bestillingstillæg af dem, man har anset for absolut fornødne, som ere fastslaaede i selve Loven. Men vi have ment det rigtigt at se Tiden noget an i det hele taget med disse Bestillingstillæg og paa ingen Maade i det første Aar at gaa længere end til et Aar, som det har forekommet os, at der var tvungende Grunde for at give, men vi have ikke kunnet se de tvungende Grunde til at give disse 4 Fuldmægtige et Bestillingstillæg, og foreslaar det derfor nægtet. Jeg kommer dernæst til Endringen under Nr. 6, se Anmærkningerne Side 47, 1, B. b. Uddannelse af Personale 115,000 Kr.; det er foreslaaet nedsat med 500 Kr. Det er taget efter et Skøn, da der ikke har foresligget Oplysninger om, hvor stor en Del der i Virkeligheden medgaar til Honorarer for Eksamenstkommisjonen. Det er nemlig disse Honorarer, vi have ønsket skulde nægtes. Den Gang der blev styret efter administrativt Budget, fandt